

טפֿות שֶׁל מִים,
כֶּתֶר שֶׁל זָהָב

סיפורו המופלא של רבי עקיבא –
מרועה צאן לגדול הדור.

בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל יָמֵי קֶדֶם...

The Field

בִּשְׂדֵה: עֲקִיבָא הָיָה רוֹעֶה הַצֹּאן שְׁלוֹ. בֶּן 40, עָנִי
מְאֹד. הוּא לֹא יָדַע לִקְרֹא אֶפְלוּ אֶת אוֹתִיּוֹת
הָאֱלֹף-בֵּית, אֲךָ לְבוֹ הָיָה טָהוֹר וְצָנוּעַ.

The Palace

בְּאֶרְמוֹן: כָּל־בָּא שָׁבוּעַ הָיָה עֹשִׂיר גָּדוֹל. כָּל עָנִי
הָיָה נִכְנָס אֵלָיו רָעֵב וְיוֹצֵא שָׂבַע וּמוֹדָה לָהּ.

הַחֲלֻטָּה שֶׁל רַחֵל

רַחֵל, בְּתוּ שֶׁל כָּלָבָא שָׁבוּעַ,
הִיְתָה צִדְקָת גְּדוּלָּה. הִיא הִבִּיטָה
הִבִּיטָה בְּעֵקִיבָא וְרָאָתָה אֶת
מַדּוּתָיו הַטּוֹבוֹת.

💡 הַמַּחְשָׁבָה שֶׁל רַחֵל: "אִם רַק
יִלְדָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה, ה' יֵאִיר אֶת
דְּרָכָיו וְהוּא יִהְיֶה צִדִּיק גְּדוּלָּה!"

הִיא הִצִּיעָה לוֹ נְשׁוּאִין, בְּתַנְאִי
שִׁילָד לְלַמֵּד בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ.

הַנֶּדֶר שֶׁל הָאָב

כְּשֶׁשָּׁמַע כָּלֵבא שְׁבוּעַ עַל הַחֲתָנָה
בַּסֵּתֶר, כִּעֲסִיו בָּעַר. הוּא נֶדֶר נֶדֶר
לְגַרֵּשׁ אוֹתָם וְלֹא לָתֵת לָהֶם
פְּרוּטָה!

רָחַל וְעַקִּיבָא מָצְאוּ אֶת עֲצָמָם
עֲצָמָם בַּחוּץ, בְּלִי כֶסֶף לְלָחֶם.
בַּלֵּילָה הַקָּר, הֵם יָשְׁנוּ בְּתוֹךְ מִתְבֵּן
יָשָׁן (מִחֶסֶן שֶׁל קֶשׁ לְסוּסִים).

ירושלים של זהב

בבקר, קם עקיבא והוציא
בעדינות את חתיכות הקש
שנדבקו בבגדיה ובכסוי
הראש של רחל.
הוא אמר לה באמונה:

✦ "אלו היה לי כסף,
הייתי קונה לך תכשיט
'ירושלים של זהב' עורת
על הכל למען התורה."

הַשְׁלִיחַ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

פְּתָאוּם דְּפִק בְּדִלְתַּת אִישׁ עָנִי מְאֹד:
"אֲשֵׁתִי יִלְדָּה וְאֵין לִי אֶפְלוֹ מַעַט
קֵשׁ לְתִינוּק, אֶפְשָׁר קֶצֶת?"
עָקִיבָא נָתַן לוֹ מִיד בְּשִׁמְחָה.
עָקִיבָא אָמַר לְרַחֵל: "רֹאֵה? ה'
מִרְאָה לָנוּ שְׁתַּמִּיד יֵשׁ עֲנִיִּים יוֹתֵר
מִתָּנוּ, וַיֵּשׁ לָנוּ עַל מָה לְהוֹדוֹת!"

(וְהֵם לֹא יָדְעוּ שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה
הָיָה... אֱלִיהוּ הַנָּבִיא!)

מֵאוּחָר מְדִי?

הַגִּיעַ הַזְמַן לְקַיֵּים אֶת הַהִבְטָחָה וּלְלַכֵּת
לְלַמֵּד. אֵךְ 'קִיבָא פֶּחֶד... "אֲנִי בֶן אַרְבָּעִים!
הַמּוֹחַ שְׁלִי כָּבֵד לֹא רָגִיל לְלַמּוֹד. אֵיךְ
אֲשׁוּב עִם יְלָדִים קִטְנִים וְאֶלְמֵד אֶלֶף-בֵּית?
הַלֵּב שְׁלִי סָגוּר כִּמוֹ אֶבֶן..."
בְּדֶרֶךְ, הוּא עָצַר לְשִׁתּוֹת מִבְּאֵר מַיִם.

אַבְנִים שֶׁחֲקוּ מַיִם

עֲקִיבָא הֵבִיט בַּבְּאָר וְרָאָה פֶּלֶא – בְּתוֹךְ
סֵלַע קָשָׁה מְאֹד נִבְצָר חוֹר עֲמֻק וְחֻלְקָא!

מָה רָדָה?
הַמַּיִם!

מָה קָשָׁה?
הָאֶבֶן!

אֲנָשִׁים אָמְרוּ לוֹ: "עֲקִיבָא, זֶה כְּחָה שֶׁל הַתְּמִדָּה!
מַיִם מְטַפְּטְפִים מִחֻדָּשׁ בְּכָל יוֹם, טַפָּה אַחֵר
טִיפָה, וּבִסוּף חוֹדָרִים גַּם לִסְלַע הַכִּי קָשָׁה!"

אם המים הללו מנצחים...

באותו רגע ה' האיר בליבו של
עקיבא הבנה אדירה:

אם מים שיהם כל כך רכים,
יכולים לחפור באבן קשה
כי הם לא מותרים...
הרי דברי תורה שיהם
עזים כמו ברזל ואש – על
אחת כמה וכמה שיחדרו
ללב שלי ויפתחו אותו!

1619

[illegible] Gemini Notebook

24

מסירות הנפש של רחל

רבי עקיבא הלך לישיבה הגדולה ולמד שם בהתמדה תורה במשך 12 שנים! כשחזר לביתו, עמד מחוץ לדלת ושמע איש תוקף במלים את רחל על כך שהיא ענייה ובעלה לא נמצא. ענתה רחל באמונה: "אילו היה שומע בקולי, היה יושב ולומד תורה 12 שנים נוספות!" רבי עקיבא שמע, וחזר מיד לישיבה לעוד 12 שנים.

חזר עם עשרים וארבעה אלף תלמידים!

חלפו בסך הכל 24 שנים! כעת חזר הרועה העני והוא – גדול הדור כלו!
רבי עקיבא חזר לירושלים, ומאחוריו שובל ארך עד האופק של עשרים
וארבעה אלף תלמידי חכמים הלומדים את תורתו!
העיר כלה רעשה משמחה לקראתו.

"שְׁלִי וְשַׁלְכֶם – שְׁלָה הוּא!"

רַחֵל יֵצֵאָה לְקִרְאָתוֹ בְּבִגְדִים פְּשׁוּטִים לְגִמְרִי, בּוֹכָה מִהִתְרַגְּשׁוֹת וְנוֹפֶלֶת לְרַגְלָיו.
הִתְלַמִּידִים, שְׁלֵא הִכִּירוּ אוֹתָהּ, נָסּוּ לְהִרְחִיק אוֹתָהּ. אֶךְ רַבִּי עֲקִיבָא זֶהָ אֶת
הָאִשָּׁה שֶׁנִּתְּנָה אֶת כָּל חַיָּיהָ לַתּוֹרָה, הֵרִים יָדוֹ וְזָעַק דְּבַר שִׁיזְכֹּר לְנֶצַח:

»"הַנִּיחוּ לָהּ! חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, דַּעוּ לָכֶם – כָּל הַתּוֹרָה
שְׁלִי, וְהַתּוֹרָה שַׁלְכֶם... הַכֹּל שִׁיךְ לָהּ!"

שלום וירושלים של זהב

כלבא שבוע בא מיד אל הרב
בבכי והתחרט על נדרו, ואז
גילה לשמחתו שזהו חתנו!
הם השלימו והוא חלק עמהם
את העשר שלו.

ומה עשה רבי עקיבא דבר
ראשון? הוא קים את
ההבטחה מהמתבן והכין לרחל
תכשיט אמתי "ירושלים של
זהב", כאות תודה לה' על
שזכו לתורה הקדושה.

טָפָה וְעוֹד טָפָה – זֶה בִּידֵי שְׁלָנוּ!

רבי עקיבא: לא ותר. הוא הבין שגם
סלע נשבר מטפות קטנות.

אנחנו: הרבה פעמים ללמד גמרא או
משנה נראה קשה מאוד. אנחנו חושבים
אנחנו חושבים: "אני לא מבין את זה לעולם."

אתה: מחר בכתה, כשקשה – תזכר את רבי
עקיבא! אם נלמד מלה, ועוד מלה, נשנן ונתפלל לה'
מהלב... תורת ה' המתוקה תחדר אל תוך תוך
לבנו ותאיר לנו את הדרך.

